

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512215436
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2512215436.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Magdaléna Krajčovičová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. G., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov: H. G., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, P. a otec: Bc. A. G., nar. XX.XX.XXXX, Y. X/B, P., o zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 12P 178/2012-59 zo dňa 28. februára 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia výživného zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 30,- eur mesačne, zamietol. O trovách konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 78 ods. 1, 3 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine odôvodnil vecne tým, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný. Súd pri posúdení návrhu porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného, tak v čase skoršieho rozhodnutia o výživnom (9P/22/2011), ako aj v čase súčasného rozhodnutia, pričom predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností, či už na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Súčasne súd skúmal aj skutočnosť, či sa niektorý z rodičov bez vážneho dôvodu nevzdal výhodnejšieho zárobku resp. zamestnania a dospel k záveru, že na strane otca táto podmienka splnená nie je. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania posledný pracovný pomer otca v spoločnosti STOFINGSTAV, s.r.o. bol ukončený dohodou dňa 31.08.2012. Vyživovaciu povinnosť k dcére Z. mal otec už v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom t.j. aj táto zmena bola zohľadnená v rámci rozhodovania v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 9P/22/2011. V poslednom zamestnaní dosahoval otec priemerný čistý mesačný príjem 584,48 eur. Skončenie pracovného pomeru otca v spoločnosti STOFINGSTAV, s.r.o. dohodou tak nemá žiaden vplyv na rozhodnutie o výške výživného, čo vo svojom rozhodnutí obdobne skonštatoval aj Krajský súd v Trnave v rámci rozhodovania o odvolaní v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9P/22/2011. Konanie otca je potom potrebné kvalifikovať tak, že v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania a táto okolnosť teda nemá vplyv na výšku jeho vyživovacej povinnosti, pričom ostatné pomery sa na strane otca od predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom nezmenili. Zároveň sám otec potvrdil, že 4x týždenne pôsobí ako tréner hádzanej, jeho zdravotný stav je teda v poriadku, na jeho strane tak neboli zistené žiadnej objektívne okolnosti, ktoré by mu bránili v zamestnaní resp. vo vykonávaní zárobkovej činnosti. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na strane

účastníkov konania nedošlo od posledného rozhodovania o výživnom k zmene pomerov odôvodňujúcich zníženie výživného otca a preto jeho návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletého, ktorým sa domáhal zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa tak, že súd rozhodne v zmysle návrhu otca. Poukázal na to, že naposledy bolo výživné upravené rozsudkom č. k. 24CoP 82/2012 z 13.11.2012, pričom súd vychádzal z príjmu 1.082,- eur, čo bolo ešte v čase keď pracoval vo firme Koratex a po prepustení z tejto firmy pracoval v Hlohovci v spoločnosti Stofingstav, kde mal o 100% nižší príjem a to 547,- eur, čo vôbec nebolo zohľadnené pri vypočítaní nového výživného. Navyiac po prepustení v auguste 2012 bol evidovaný na úrade práce a bola mu poskytnutá dávka v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur, čo súd znovu nezohľadnil, pričom matke dieťaťa sa odvtedy zvýšil plat.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že otec podal návrh len 3 týždne po potvrdení rozsudku o zníženie výživného Krajským súdom v Trnave a žiada ďalšie zníženie výživného, pričom otec sa dobrovoľne vzdal svojho zamestnania, pretože súdu predložil dohodu o ukončení pracovného pomeru a jeho argumentácia znížením príjmu nemala opodstatnenie. V skutočnosti otec nie je osobou v hmotnej núdzi, pretože žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorej príjem je 3.069,86 eur a počas súdneho konania uviedol, že je zdravý a štyrikrát do týždňa trénuje dorastencov v hádzanej. Poukázala na potreby maloletého R., ktorý má 15 rokov, jeho mesačné výdavky sú 422,70 eur, na ktorých sa otec podieľa sumou iba 90,- eur a matka sumou 332,70 eur.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), v zákonom ustanovenej lehote - včas (§ 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), nakoľko v predmetnej veci bolo možné začať aj konanie bez návrhu, postupom tak, že oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania otca maloletého, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom konania na Okresnom súde Piešťany bol návrh otca na zníženie výživného uplatnený 13.12.2012, spis. zn. 12P 178/2012, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloleté dieťa na 30,- eur od 31.08.2012. Predmetom preskúmania odvolacieho súdu bola správnosť rozhodnutia a postupu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na zníženie výživného.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, pre svoje skutkové zistenia vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, prednesov účastníkov, listinných dôkazov a že žiadne skutočnosti, ktoré by boli v tomto konaní vykonávanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo neopomenul, v hodnotení dôkazov nie je logický rozpor a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho odkazuje.

K odvolacím argumentom otca maloletého je potrebné uviesť, že v konaní nebola tvrdená a ani preukázaná žiadna zmena pomerov od predchádzajúceho rozhodnutia Okresného súdu Piešťany č. k. 9P 22/2011 z 02. mája 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP 82/2012 z 13.11.2012, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.11.2012. Otec si uplatnil predmetný návrh 13.12.2012, opätovne sa domáha zníženia výživného z tých istých dôvodov ako v predchádzajúcom konaní, v ktorom súd otcovi znížil výživné zo sumy 109,54,- eur na 90,- eur. Predmetný návrh možno považovať za neprípustnú snahu o zmenu právoplatného rozhodnutia, pretože nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala opodstatnenosť návrhu otca na zníženie výživného. Keďže v období

medzi právoplatnosťou predchádzajúceho rozhodnutia o znížení výživného a podaním predmetného návrhu otca na zníženie výživného uplynulo 17 dní, nemohlo objektívne dôjsť k žiadnej závažnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia a žiadna zmena pomerov ani nebola tvrdená. Otec v predmetnom návrhu opakoval totožné skutočnosti, ktoré už boli zohľadnené v predchádzajúcom konaní o zníženie výživného.

So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil z dôvodu vecnej správnosti podľa § 219 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko v predmetnej veci bolo možné začať aj konanie bez návrhu.

Senát prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.